

[Fløtkjær.]

talelser er Restriktionerne lempet allerede fra i Gaar, og en saadan Hurtighed, naar det drejer sig om et generende Forhold, kan man kun prise.

I hvilket Omfang man har gennemført Censuren, skal jeg ikke komme ind paa, idet jeg selvfølgelig ikke har haft Lejlighed til at undersøge det, men jeg har ved Selvelevelse set, hvor urimeligt den kunde virke. Min Kollega i Stockholm, Ordfører for Stadsfuldmægtigene, havde været i Oslo og fremsat en Udtalelse om København, og et af vore Blade herhjemme havde fremsat nogle Bemærkninger i den Anledning, hvorfor jeg skrev et Brev til ham og sammen med det sendte Avisen til Stockholm, en Avis, som enhver kan købe, et fuldstændig lovligt Blad. Nogen Tid efter fik jeg en Skrivelse fra Statens Censur om, at jeg havde begaaet noget, der ikke var lovligt. Denne Avis maatte jeg ikke sende til Sverige, men hvis jeg ønskede den til Sverige, kunde jeg henvende mig til det paagældende Blads Redaktion, som saa havde Adgang til at sende den, og saa kunde jeg sende mit Brev særskilt. Denne Proces foretog jeg, og jeg vil indrømme, at jeg fandt det en lille Smule kinesisk, men det er selvfølgelig kun en Biting i Forhold til det, der har været raadende. For selve Erhvervslivet har det virket mere generende, og det er derfor med Glæde, vi fra vort Partis Side hilser denne Lempelse i de bestaaende Restriktioner, en Lempelse, som vi betragter som et Skridt i den rigtige Retning tilbage til friere og bedre Forhold, de Forhold, som var raadende, før Ulykkerne kom ind over os. At der bliver nogle Reminiscenser tilbage, er ganske naturligt under Hensyn til den Uklarhed, der endnu eksisterer med Hensyn til en Række Firmaer, hvis Bankkonti er spærret.

Jeg mener ikke, at Lovforslaget, som det foreligger her, er klart, saadan at man kan se, hvordan det vil komme til at virke i Praksis, og man maa derfor henstille til den højtærede Minister, at det fortolkes saa large, som det er forsvarligt over for Landets Økonomi og over for Landets Sikkerhed, idet enhver Lettelse, der kan ske med Hensyn til Restriktioner af denne Art, kun kan medføre en Bedring af de Forhold, vi arbejder under.

Jeg anbefaler Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Villemoes: Hver Gang vi erfarer gennem Bladene eller paa anden Maade, at

vi er kommet af med nogle af de af Krigstiden foraarsagede Restriktioner, er vi glade, og derfor var vi ogsaa glade, da vi i Morges i Bladene saa Meddelelsen fra Udenrigsministeriet om, at man havde ophevet Censuren for Post, Telegraf og Telefon fra Danmark til andre Lande, bortset fra Tyskland, Østrig og Japan, hvilken Lempelse den højtærede Handelsminister netop nu har omtalt her i dette høje Ting.

Dette Forslag om Tillæg til Lov Nr. 158 af 29. Marts 1943 om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger, Vareforsyning m. v., jfr. Lov Nr. 297 af 22. Juni 1945, er et Led i disse Lempelser. Vi ved, hvor besværligt det har været, naar man skulde have Tilladelse til at skrive og telegrafere til Udlandet. Man skulde undersøges, og det var kun rigtigt, for, som der staar i Bemærkningerne til Lovforslaget, man ønsker, at vi som Medlem af de allierede Nationer ogsaa skal være med til Kontrol med det tyske økonomiske Liv, indbefattet Kontrol med tysk Formue uden for Tyskland.

Naar man læser disse Bemærkninger igennem, faar man jo nogen Forstaaelse af, hvad det drejer sig om; men ellers synes jeg nok, det kan knibe lidt ved Gennemlæsningen af de 7 Linier, som Lovforslagets § 1 indeholder. I Bemærkningerne staar der om de to Foranstaltninger, der er paakrævede for at opfylde: Formaålet at kontrolere tysk Formue ogsaa uden for Tyskland, at den første af dem — som lige nævnt af den højtærede Handelsminister — kan gennemføres ad administrativ Vej. Man behøver altsaa ikke at lovgive om Punkt 1, som siger, at der i alle Indførsels- og Udførselstilladelser indsættes en Klausul om, at det er et Vilkaar for Tilladelsen til at føre Korrespondance med Udlandet, at Varer ikke købes af eller sælges til Firmaer, der er optaget i de engelske eller amerikanske „Sortlister“ („Statutory list“ og „Proclaimed list“). Det er ikke noget, hvortil der kræves særlig Lovhjemmel; men derimod er det en Nødvendighed at lovgive om det, der staar i Punkt 2.

Jeg vil gerne tillade mig i Anledning af Punkt 1, som altsaa ikke har noget med Lovforslagets § 1 at gøre, at rette den Forespørgsel til den højtærede Handelsminister: Hvordan faar man opklaret, hvilke Sortlistefirmaer og -personer den engelske „Statutory list“ og „Proclaimed list“ har?

Hvis man køber en Varepost fra Udlandet og sælger den videre, skal man følge